

NOAPTE BLÂNDĂ

STOMFF ANDREI AUREL

NOAPTE BLÂNDĂ

Noapte blândă, te coboară
Peste-a lacului oglindă,
Poarta viselor deschide-mi
În vârtej să mă cuprindă.

Să mă legene luceferi
Cu luminile lor albe,
Și să prind cu mâna stele
Ca să le înșir în salbe.

A Semiramidei lume
Albe flori să-mi dăruiască,
Cu corole minunate
Unde fluturi să se nască.

Dar mai bine, noapte blândă,
Dă-mi o pasăre măiastră
Să mă poarte prin văzduhuri,
Să cobor la o fereastră.

Și să văd printr-însa chipul
Zânei care mi-e stăpână.
Ochii ei să-mi umple gândul
Și în minte să-mi rămână.

Vise, stele, flori și fluturi
Într-un vers să le unesc.
Să le dau în dar iubitei.
O iubesc! Cât o iubesc!

- Hei copile, stai o clipă,
Lasă-ți visele să zboare.
Lasă-ți inima să zburde.
Uită-ți doruri arzătoare.

Cum de mai aștepți copile?
Cum pe gânduri mai rămâi?
Sunt atâtea flori pe lume!
Hai, te du să le mângâi!

- Dă, sunt multe flori în juru-mi

Lumea lor e nesfârșită,
Însă doar a lor regină,
Mi-e stăpână și iubită!

Numai ochii-i mă mângâie
Și iubire îmi arată.
Numai ea e cea dorită.
Numai gura ei mă-mbată!

- Te-am rugat să stai o clipă
Și să lași să-ți zboare visul.
Dacă asta ți-e iubirea,
E departe paradisul!

- Îmi vorbești de raiul dulce
Al plăcerilor fugare?
Dar nu ști cât e de bine
Să te simți iubit de soare.

N-ai simțit nicicând speranța
Înflorind cu-o mângâiere?
N-ai văzut nicicând un zâmbet
Cum alungă o durere?

O, e-atât de dulce viața
Când o văd cum îmi zâmbește!
De mă las furat de vise
Pot s-o fac! Ea mă iubește!

În zadar încerci, vezi bine,
Să mă ispitești, tu, lună.
Decât calpă fericire,
Fericirea mea-i mai bună.